

Αριθ. 87.
Έτους Δ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
Ετησία, Τάλαρα Δίσταλα 6
Εξαμηνιαία 3
Τριμηνιαία 1 1/2

Αί συνδρομαί γίνονται ένταυθα μέν έν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δέ τὰ λοιπά μέρη τοῦ Κράτους, παρά τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 21 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1829.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 10. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' Αρ. Θ' ψηφίσματος τῆς 2 Νοεμβρίου 1829.

Διατάττομεν.

Α'. Οἱ Κύριοι Δ. Πέτροβικας, Γ. Αἰνιάν, καὶ Π. Δημητράκοπουλος διορίζονται μέλη τοῦ Θαλασσίου Δικαστηρίου.

Β'. Ὁ Κύριος Β. Γεωργίου διορίζεται Γραμματεὺς αὐτοῦ.

Γ'. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς ἐνεργήσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 2 Νοεμβρίου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς
Ι. Γ. ΓΕΝΝΑΤΑΣ.

Αρ. 11. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπειδὴ οἱ ἐδεδειγμένοι φυλακισμένοι δὲν πρέπει νὰ ἐγκαταλιμπάνωνται.

Ἐπειδὴ οἱ ἐγκαλοῦντες αὐτοὺς δὲν πρέπει νὰ τοὺς τρέφουν, καθότι ἡ πεινὴ ἀφροῖ τὴν δημόσιον ἀσφάλειαν.

Ἐπειδὴ ἐπομένως τὸ δημόσιον ὀφείλει νὰ τοὺς χορηγῇ τὴν τροφήν, ὡς προκαταβολὴν ἐννοουμένην μετὰ τῆς δικαιογραφίας ἐξοδα.

Διατάττει.

Α'. Ἡ τροφή τῶν ἀποδεδειγμένων ἐνδεῶν φυλακισμένων δι' ἰγκλήματα δέλει χορηγεῖσθαι εἰς αὐτοὺς παρὰ τῶν Δικαστηρίων.

Β'. Τὰ Δικαστήρια δέλου ἐξάγει τὴν δαπάνην ταύτην ἀπὸ τὰ συναζόμενα δικαστικά δικαιώματα.

Γ'. Θέλουν τὴν ἀπολαμβάνει ἔπειτα ὁμοῦ μετὰ τὰ λοιπὰ ἐξοδα τῆς δικαιογραφίας, ὅθεν ἀνήκει.

Δ'. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς δέλει ἐνεργήσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 2 Νοεμβρίου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς
Ι. Γ. ΓΕΝΝΑΤΑΣ.

Αρ. 215. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ἐγκύκλιος. Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Πρὸς τοὺς Ἐκτάκτους Ἐπιτρόπους καὶ Προσωρινοὺς Διοικητάς.

Κατὰ τὸ § 2 τοῦ ΙΒ ψηφίσματος τῆς Δ' Συνελεύσεως, ὁ τρίτος διαιτητὴς διορίζεται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ Κυβέρνησις διώσκει ἀπαξ διὰ πάντοτε καὶ διὰ πάνταν περιπτώσιν, ὡς τρίτον διαιτητὴν, τὸν πρόεδρον ἐκάστου Πρωτοκλήτου κατὰ τὴν ὑπ' Αρ. 6,753 ἐγκύκλιον τῆς Γεν. Γραμματείας. Ἀλλ' ἐπειδὴ παρουσιάζονται περιπτώσεις, καθ' ἃς ὁ εἰς τῶν διαφερομένων δὲν δέλει νὰ διορίσῃ τὸν διαιτητὴν του, καὶ τότε πάλιν ἀνήκει εἰς τὴν Κυβερνήσιν νὰ διορίξῃ καὶ τοῦτον κατὰ τὸ § 3 τοῦ αὐτοῦ ΙΒ ψηφίσματος.

Προσκαλεῖσαι, ὡς φέρων πρόσωπον τῆς Κυβερνήσεως, νὰ ἐκλέγῃ τὸν διαιτητὴν τοῦ μὴ θέλοντος νὰ τὸν ἐκλέγῃ διαφερομένου, εὐκολύνων οὕτω τὴν τελείωσιν τῶν εἰς τὸ ῥηθὲν ψήφισμα ὑπαγομένων διαφορῶν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 29 Ὀκτωβρίου 1829.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς
Ι. Γ. ΓΕΝΝΑΤΑΣ.

Αρ. 214. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ἐγκύκλιος. Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Πρὸς τὰ Δικαστήρια.

Ἐπειδὴ διὰ τὰς ὑπαγομέναις εἰς τὸ ΙΒ ψήφισμα διαφορὰς παρουσιάζονται περιπτώσεις, καθ' ἃς ὁ εἰς τῶν διαφερομένων δὲν δέλει νὰ διορίσῃ τὸν διαιτητὴν του.

Γνωστοποιεῖται πρὸς ὁδηγίαν σας ὅτι διετάχθησαν οἱ κατὰ τόπους Ἑκτακτοὶ Ἐπιτρόποι καὶ Προσωρινοὶ Διοικηταί, ὡς φέροντες τῆς Κυβερνήσεως πρόσωπον, νὰ ἐκλέγῃσι τὸν διαιτητὴν τοῦ μὴ θέλοντος νὰ τὸν ἐκλέγῃ διαφερόμενον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 29 Ὀκτωβρίου 1829.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς

I. Γ. ΓΕΝΝΑΤΑΣ.

Πρόγραμμα.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ.

Εὐχαρίστως ἀναγγέλλομεν εἰς τὸ κοινὸν, ὅτι τὸ τῆς Αἰγίνης Κεντρικὸν Σχολεῖον, τὸ ὁποῖον ἡ Κυβέρνησις ἐσύστησε τὴν 1 τοῦ παρελθόντος Νοεμβρίου, ἀρχίζει τὰς ἐργασίας του μὲ τὴν εἰσοδὸν τοῦ νέου ἔτους κατὰ μῆνα Ἰαννουάριον 1830.

Οἱ Κύριοι Γ. Γεννάδιος καὶ Ἰωάννης Βενθύλος, διορισθέντες διδάσκαλοι τοῦ αὐτοῦ σχολείου διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 97 τῆς Α. Ἐξοχότητος, ἀναδέχονται τὴν παραδοσιν τῶν ἐξῆς μαθημάτων.

- 1 Συντακτικὸν τῆς Ἑλληνικῆς,
- 2 Ἐξήγησιν τῶν ἐνδοξοτέρων τῆς Ἑλλάδος πεζογράφων,
- 3 Ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος,
- 4 Γεωγραφίαν,
- 5 Τὴν Γαλλικὴν γλῶτταν.

Θέλουν εἰσαχθῇ ἀκολουθῶς εἰς τὸ αὐτὸ Σχολεῖον καὶ ἄλλα μαθήματα, καὶ διδάσκαλοι εἰς ἕκαστον κλάδον τῶν γνῶσεων, ὅσας ἀφεύκτως πρέπει νὰ ἔχωσιν οἱ μέλλοντες ν' ἀναδεχθῶσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα, διὰ τοὺς ὁποίους κυρίως ἐσύστηθῃ τὸ σχολεῖον τοῦτο, κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς διαληφθείσης ὑπ' Ἀρ. 97 τῆς Σ. Κυβερνήσεως.

Προσκαλοῦνται διὰ ταῦτα οἱ μαθητιῶντες νέοι, καὶ ὅσοι ἔχωσιν ἔφεσιν ν' ἀναδεχθῶσι τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα εἰς τὰ συστηθεῖσιν Τυπικὰ Σχολεῖα, νὰ εὐρεθῶσιν εἰς Αἶγιναν ἐντὸς τοῦ ἐγγιζόντος Ἰαννουαρίου, ὅτε οἱ διδάσκαλοι θέλουν κάμει ἀρχὴν τῶν μαθημάτων.

Ἀπ' αὐτοὺς ὅμως ἐλπίζει ἡ Κυβέρνησις διαγωγὴν καὶ ἐπιμέλειαν εἰς τὰς σπουδὰς των, ἀξίαν τῆς εὐεργεσίας, ἣτις γίνεται εἰς αὐτοὺς δι' τῆς ἀμισθί προσφερομένης διδασκαλίας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 10 Δεκεμβρίου 1829.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου

Παιδείσεως Γραμματεὺς

N. ΧΡΥΣΟΣΤΕΛΟΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 21 Δεκεμβρίου.

Χθὲς ὁ Ἐξοχότατος Κυβερνήτης μετέβη ἐντεῦθεν εἰς Σαλαμίνα.

Τὸ ἀτμοκίνητον ὁ Ἑρμῆς, τὸ ὁποῖον ἔφερε τὴν Α. Ε., ἐφάνη σήμερον διαβαῖνον ἔμπροσθεν τῆς νήσου ταύτης καὶ διευθυνόμενον πρὸς τὸν Πόρον.

— Τὴν 20 τοῦ ἐνεστῶτος ἤλθεν ἐνταῦθα ἐκ Μήλου δι' ἡμερῶν δύο Γαλλικὸν πολεμικὸν βρῖκιον.

— Σήμερον ἄραξεν εἰς τὸν ὄρμον τῆς νήσου μας ἡ Αὐστριακὴ φρεγάτα Ἑδὴ ἐλθοῦσα ἐκ Σμύρνης καὶ φέρουσα τὸν Ἀρχηγὸν τῶν Ἐπιτελῶν τοῦ στόλου τῆς Ἀποστολικῆς Α. Μ. Μαΐρον Κύριον Πρόκες, ὑπάγοντα εἰς Βιένναν.

Ὁ Κύριος Δὲ Ριβωπιέρρος, τοῦ ὁποίου ἀνηγγείλαμεν τὴν εἰς Αἶγιναν ἀφίξιν, δὲν διέτριψεν ἐν τῇ νήσῳ εἰμὴ ὀλίγας μόνον ἡμέρας. Ἐνομ-ζετο ὅτι ἤθελεν ὑπάγει εἰς Ναύπλιον, ἀλλὰ τὴν 17 ἤδη τοῦ μηνὸς ἐπανήλθεν εἰς Πόρον, ὅθεν ἔμελλεν εὐθὺς ν' ἀποπλεύσῃ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πλοίου, τὸ ὁποῖον τὸν ἔφερεν ἐκ Νεαπόλεως.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν τῆς ἐξ Αἰγίνης ἀναχωρήσεώς του ἤλθε πρεσβεία τῆς Γερουσίας, συγκειμένη παρὰ τοῦ στρατηγοῦ Κωλοκοτρώνη καὶ τῶν Κυρίων Π. ῤόουκα, Αἰνιᾶνος, Λοιδωρίκη, Γταμαδοῦ, Δημητρακοπούλου καὶ Μουριζίνου, διὰ νὰ ἀποδείξῃ πρὸς τὸν Κύριον Ἀπεσταλμένον τῆς Ῥωσσίας, πόσον τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος ἐναδρύνεται, ὁλέπων αὐτὸν ἐν τῷ μέσῳ του καθ' ἣν ὥραν μέλλει ν' ἀποφασισθῇ ἡ ἀποκατάστασίς του. Ὡς ὄργανα τῶν αἰσθημάτων τῶν συμπολιτῶν των, οἱ Κύριοι Γερουσιασταὶ ἐξέφρασαν πρὸς τὸν Κύριον Δὲ Ρ.βωπιέρρον τὰς ἐφέσεις καὶ τὰς ἐλπίδας των. « Τὰς ἐγνωρίσατε ἤδη, εἶπον, Κύριε Πρέσβυ, πέρυτι, » ὅταν ἐν Πόρῳ ἐνητχολήθητε μετὰ τῶν Συνέδρων σας περὶ » πάντων τῶν ἐμβριθῶν συμφερόντων, μὲ τὰ ὁποῖα συνέχε- » ται ἡ μέλλουσα εὐτυχία μας. Ἐρχόμεθα δὴ νὰ σᾶς ἐκ » φρασθῶμεν καὶ αὖθις τὰς αὐτὰς ἐκείνας ἐφέσεις καὶ τὰς » αὐτὰς ἐκείνας ἐλπίδας. Ἄς κοινώσῃ αὐτὰς ἡ Ὑμετέρα » Ἐξοχότης εἰς τοὺς Κυρίους Πρέσβεις τῆς Γαλλίας καὶ » τῆς Ἀγγλίας· ἃ εὐδοκήσωσι νὰ ἐπιβλέψωσιν εἰς αὐτὰς » αἱ Δυνάμεις, αἱ σεβασταὶ ἡμῶν Προστάτριάς· θέλουν τὰς » ἀναγνωρίσει νομίμους, καὶ ἡ παλιγγενεσία τῆς Ἑλλάδος » θέλει θεμελιωθῇ ἐπὶ τῆς ἀταλεύτου κρηπίδος τῆς δικαιο- » σύνης. »

Οἱ Ἕλληνες παῖδες, τοὺς ὁποίους αἱ καταστροφαὶ τῆς πατρίδος των εἶχον ἐξώσει μετὰ τῶν ἐγκαταλελειμμένων γονέων των, ἡ καὶ χωρὶς αὐτῶν, εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, καὶ τοὺς ὁποίους εἶχε συναθροίσει ἡ φιλανθρωπία ἐν τῇ Γερμανίᾳ, Ἑλουητία, Γαλλίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ, ἀποκατεστάθησαν τὸ ἀντικείμενον τῆς πατρικῆς ληθμενίας τοῦ Κυβερνήτου ἀπὸ

ν καιρὸν, καθ' ὃν ἡ Α. Ε. διέδωκε τῶν τύπων ἐκείνων. τῶν πληροφορίας θετικὰς περὶ τῆς καταστάσεως καὶ τῶν ὄρων τῆς ἀνατροφῆς, τὴν ὁποίαν ἤθελον λάβει οἱ παῖδες οὗτοι, οἱ ὁποῖοι καθ' ἑαυτοὺς εἶναι ἢ καλλιτέρα τῆς Ἑλλάδος ἐλπίς, ἐχορήγησεν εἰς αὐτοὺς τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀρκούντα καὶ διδασκάλους. Ἄνδρες, οἵτινες εἶχον εἰς τιμὴν τῶν τὸ νὰ γένωσι πιστοὶ εἰς τὴν ἀρχαίαν πατρίδα των, τὸν συνέδρου μὲ τὰ βοηθήματά των εἰς τὸ εὐσπλαγχνικὸν ἐκεῖνο ἔργον, καὶ ἐμνήσαν κεφάλαια εἰς τὰ δύο κιθώτια τῶν ὀρφανῶν τὰ τῇ Γενεῇ καὶ Βενετίᾳ συσταθέντα. Ὅποιαιδέποτε πως καὶ ἂν ὑπῆρξαν αἱ εὐνικαὶ φροντίδες τῶν γενναίων κεινῶν προστάτων, ἢ νεολαία αὕτη ἐκινδύνευε ν' ἀπαλλοτριωθῇ ἀπὸ τοῦ ἴδιον ἔθνους τῆς ἀποδάλλουσα βαθμυδὸν τὸ αἶσθημα τῶν θρησκευτικῶν χρεῶν της, τὴν εἶν τοῦ νὰ λαλῇ τὴν γλῶσσάν της, καὶ τὴν μνήμην τῶν οἰκιακῶν καὶ ἐθνικῶν ἡθῶν. Ἐκ νεότητος ἀποχωρισμένη τοιοῦτοτρόπως ἀπὸ τὴν ὄντως ἀληθινὴν πατρίδα, ἤθελεν ἀράγε πταίσει, ἐὰν, ἀναπτυσσόμενου τοῦ νοός της διὰ τῶν γνώσεων, καὶ ἀποκτώσης τῆς καρδίας της νέας ἐφέσεις, ἤθελε πλάσει ἰδανικὴν πατρίδα ἐκτετυπωμένην ἀπὸ τοῦ τόπου, ὅπου ἤθελον ἀρχίσει νὰ νοῇ, ἢ νὰ συλλογίζεται; Ἀνδραγόντες δὲ οἱ παῖδες οὗτοι, ἤθελον ἀράγε ἐπανέλθῃ εἰς τοὺς πατρῷους οἴκους των; καὶ ἐπανερχόμενοι ἤθελον εἰς αἱ πολῖται χρησιμί; Ξένους δ' ὄντας εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν πατρίδα, κάνεις τόπος δὲν ἤθελε τοὺς ἐγκολπωθῇ μὲ ὄφελός του κατὰ τὴν παρούσαν περίστασιν, ἢ καὶ χωρὶς νὰ στραφῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἢ μέμψις τῆς ἀποξενώσεως των. Οἱ στοχασμοὶ οὗτοι ἠνάγκασαν τὸν Κυβερνήτην νὰ θάλῃ ὡς διδασκάλους τῆς πατρίου γλώσσης, ἄνδρας χρηστοὺς καὶ ἡλικιωμένους ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐγκαταλειμμένων, ἢ εἰς τὰς τῶν ἀλλογενῶν μόνον φροντίδας παραδεδομένων νεανίσκων, καὶ νὰ διαγράψῃ κανόνας εἰς τοὺς κατὰ καιροὺς προσετώτας τῶν ἐν ταῖς παραλίαις πόλεσιν οἰκούντων καὶ παροικούντων Ἑλλήνων διὰ ν' ἀποκαταστήσῃ ὠφέλιμα τὰ σχολεῖα, τὰ ὁποῖα εἶχον συστήσει ὑπὸ τὴν σκεπὴν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἡ ἐθνικὴ ἀγωγή τῶν παιδῶν τούτων ταυτίζεται τοιοῦτοτρόπως καθημέραν πλείοντον μὲ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν νοητικῶν καὶ ἡθικῶν αὐτῶν δυνάμεων, διότι τοὺς ἔκαμαν νὰ γνωρίζωσιν ὅτι ἀνήκουν εἰς τὴν Πατρίδα μόνον, ὅτι αὕτη ἐπαγρυπνεῖ εἰς αὐτοὺς, ὅτι ἀπὸ αὐτὴν ἔχουν τὸ ἀγαθὸν τῆς ἀνατροφῆς των, καὶ ὅτι ὑπηρετοῦντες ποτε αὐτὴν θέλουν τὴν ἀποδώσει τὰς χάριτας, καὶ θέλουν ἀναθῇ τοιοῦτοτρόπως εἰς ὑψηλὸν ἀξίωμα ἀνὰ μέσον τῶν συμπολιτῶν των.

Αἱ ἐν Ἀγκῶνι οἰκοῦσαι Ἑλληνικαὶ οἰκογένειαι ἡσθάνοντο μάλιστα ζωηρῶς τὴν χρεῖαν τοῦ νὰ ἔχωσι σχολεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ λαμβάνωσιν εἰς τὴν ἐθνικὴν γλῶσσαν τὰ τέκνα των καλὴν γραμματικὴν καὶ θρησκευτικὴν παιδείαν.

Κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκ τῆς πόλεως ταύτης τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1827 διάβασιν τοῦ Κυβερνήτου, αἱ οἰκογένειαι αὗται τὸν ἐκοινοποίησαν τὴν κατὰ τοῦτο ἐφ' ἧς των. Συνεκροτήθη δὲ ἔργον, καὶ ἡ Α. Ε. συνεισέφερεν εἰς αὐτὸν ἀρκετὰ σημαντικὴν ποσότητα ἐχορήγησε βιβλία, καὶ εἰς ὀλίγον καιρὸν τὸ σχολεῖον συνεστήθη καὶ ὠργανίσθη.

Εἰς σεβάσμιος ἔμπορος, ὁ Κύριος Μαρίνογλου, ἔλαβε τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ, καὶ ἐξ ἐνὸς τῶν γραμμάτων του δανειζόμεθα τὰς περὶ τοῦ καταστήματος ἐκείνου εἰδήσεις.

Μᾶς γράφει ἀπὸ 22 Σεπτεμβρίου.

“ Σήμερον ἐγέναν αἱ ἐξετάσεις εἰς τὸ σχολεῖόν μας.

Ἐκ τῶν μαθητῶν τῆς πρώτης τάξεως ἡνδοκίμησαν μά-

λιστα ὁ Δημήτριος Φῶτος καὶ ὁ Ἀθανάσιος Δουρούτης. Ἀπεκρίθησαν ἄριστα εἰς τὰς ὁποίας τοὺς ἔκαμαν γραμματικὰς ἐρωτήσεις περὶ τὴν παλαιὰν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, καὶ ἐξήγησαν διαφόρους περικοπὰς ἐκ τοῦ Πλάτωνος, τοῦ Ξενοφῶντος καὶ τοῦ Πλουτάρχου.

“ Εἰς τὴν δευτέραν τάξιν ὁ νέος Στυλιανὸς ἐξήγησε μὲ μεγίστην ἀκρίβειαν παραγράφους τινὰς ἐκ τοῦ Λουκιανοῦ καὶ τοῦ Ἰσοκράτους. Αἱ ἔγγραφαι μεταφράσεις αὐτοῦ ἤξιωθησαν τῆς ἐγκρίσεως τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς.

“ Οἱ τῆς τρίτης τάξεως μαθηταὶ ἐπαρουσίασαν τὰ τῆς καλλιγραφίας τετράδιά των, τὰ ὅποια ἀπέδειξαν μὲ τὸν πλέον εὐχάριστον τρόπον τὰς ταχεῖας προόδους, τὰς ὁποίας εἶχον κάμει οἱ παῖδες οὗτοι κατὰ τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς στοιχειώδους παιδείας.

Προσθέτει δὲ ὁ Κύριος Μαρίνογλου εἰς τὰς εἰδήσεις ταύτας καὶ τὰ ἐξῆς:

Ἡ εἰκὼν τοῦ Κυβερνήτου ἐτέθη σήμερον εἰς τὸ δῶμα τῆς παραδόσεως καὶ εἰς νέος μαθητῆς ἐπρόφερε λόγον ἀρμόδιον εἰς τὴν περίστασιν.

“ Ἴδου λοιπὸν ἢ εἰς τοὺς χρόνους τῶν καταδρυμῶν καὶ τῶν δυστυχῶν κατασταθεῖσα ἀποικία μας, καὶ κινδυνεύουσα ἴσως μετ' οὐ πολὺ ν' ἀποξενωθῇ ὀλοτελῶς ἀπὸ τὴν μητρόπολιν, συνδέεται ἐκ νέου μετ' αὐτῆς δι' ἰσχυρῶν καὶ ἀδιαλύτων δεσμῶν. Ἀπέκτησε τὰ μέσα τοῦ νὰ διαφυλάξῃ τὴν ἐθνικότητά της, χάρις εἰς τὰς ἀγαθοεργίας ἐκείνου, ὅστις ἐγένετο ὁ θετὸς πατὴρ ὅλης τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας.

Ὁ Κύριος Δεζαρδῖνος, παιδαγωγὸς τῶν εἰς Μονάχιον ἀπεσταλμένων νέων Ἑλλήνων, ἔστειλεν ἀγτίως δύο γράμματα πρὸς τὴν Κυβέρνησιν. Δημοσιεύομεν δὲ μίαν περίληψιν ἐξ αὐτῶν χάριν ἐκείνων, οἵτινες εἶναι πεπεισμένοι, ὡς ἡμεῖς, ὅτι ἡ μὴν ἀσφάλεια τῆς μνημονὸς πνευματικῆς τῆς Ἑλλάδος εὐρίσκεται εἰς τὴν ἀνατροφήν των Ἑλλήνων. Ὅσοι ἐξ αὐτῶν ἐνεπιστεύθησαν εἰς τὴν φροντίδα τοῦ ἀξίου Βλυσίου διδασκάλου, “ γίνονται, λέγει, ἀφ' ἡμέρας εἰς ἡμέραν πλέον ἄξιοι τῆς ὑψηλῆς εὐμενείας τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Βαυαρίας, καὶ τῆς ὑπὲρ αὐτῶν ζωνταῆς πρᾶσθαίας τοῦ ἀνθρώπου τῆς Ἑλλάδος.

“ Ὁ Ἰωάννης Κοτζᾶς Ψαρρῖανός, ἐπὶ καὶ ἡμίσεις ἐτῶν ἡλικίας, ἐλθὼν κατὰ τὰ τέλη τοῦ Φεβρουαρίου, ἐφθάσε νὰ λαλῇ καὶ ἀναγνώτῃ ἀρκετὰ ἐλευθέρως τὰ Γερμανικὰ καὶ τὰ Γαλλικὰ, ὥστε θέλει ἔμδῃ τὸ ἐρχόμενόν ἔτος εἰς τὴν πρώτην τάξιν.

“ Ὁ Μιχαὴλ Σεβαστόπουλος Χῖος ἡνδοκίμησε διὰ τῆς καλῆς διαγωγῆς καὶ ἐπιμελείας του. Εἰς τὴν ἐναρξιν τῶν μαθημάτων θέλει ἔμδῃ εἰς τὴν πρώτην τάξιν τῆς Λατινικῆς.

“ Ὁ Ἀμβρόσιος καὶ Νικόλαος Ράλλη Χῖοι ἡγίστευσαν εἰς τὴν τάξιν ταύτην διὰ τῶν προόδων καὶ τῆς διαγωγῆς των. Ὁ νεώτερος, Νικόλαος, ἐκρίθη ἀπ' ὅλους τοὺς διδασκάλους καὶ ἀπ' ὅλους τοὺς συμμαθητὰς ἐρωτηθέντας ἄξιος τοῦ πρώτου βραβεῖου τῆς καλῆς διαγωγῆς.

Ὁ Περικλῆς Καλογερόπουλος ἡνδοκίμησεν ὡσαύτως εἰς τὴν τάξιν ταύτην.

Εἰς τὴν δευτέραν τάξιν τῶν Λατινικῶν ὁ Λουκάς Ἀγγελάστος ἀνεδείχθη ἐντιμῶς ἄριστος. Προσβιβάζεται δὲ εἰς τὴν λισθογραφίαν.

“ Ὁ Δημήτριος Βότσαρης καὶ ὁ Θρασύδουλος Κων-

στατέλλης (Σγουῖρος) μετὰ βαθεῖαν σπουδὴν τῆς ἀλγέ-
βρας ἐπέερασεν εἰς τὴν γεωμετρίαν. Ἀμφότεροι λαλοῦν ἐ-
λευθέρως τέσσαρας γλώσσας καὶ μεταγλωττίζουν εὐκόλως
ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ εἰς τὸ Γερμανικὸν καὶ τὸ Γαλλικόν.

„Ο νέος Μιχαὴλ Μαυροκορδάτος, ὅστις εἶναι κατ' οὐδὲν
κατώτερος αὐτῶν, ἠνδοκίμησεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσ-
σαν. Ὁ παῖς οὗτος ἔχει μνημονικὸν τόσον θαυμαστὸν,
ὥστε δις ἀναγνούς τι, τὸ μανθάνει ἐκ στήθους.

„Ολοι οἱ νέοι οὗτοι ἐβραβεύθησαν.»

Ὁ δὲ καὶ ὁ νέος Νικόλαος ἔλαβε τὸ αὐτὸ πλεονέκτημα,
ἐπειδὴ ἡ ἀδυναμία τῶν ὀφθαλμῶν του δὲν τὸν συγχωρεῖ
νὰ καταγίνεται εἰς τὴν σπουδὴν, μέλλει ν' ἀποσταλῇ εἰς
τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ δοθῇ εἰς τὴν ἐνεργητικὴν ζωὴν, τὴν
ὁποῖαν ζητεῖ ἡ κρᾶσις του.

«Εὖρον τὸν τρόπον, λέγει ὁ Κύριος Δεζαρδίνος, νὰ κά-
μω τὸν Χρῆστον ὑπομονητικώτερον εἰς τὴν ἀγωγὴν τοῦ
Δημητρίου Βότσαρη (*). Τὸν ἐνεχείρισα τὰς Γερμανικὰς
ἐφημερίδας, ἐξηγῶν εἰς αὐτὸν κατὰ πρῶτον τὰ περὶ τῆς Ἑλ-
λάδος ἄθροα. Κατ' ὀλίγον τὸν ἄφητα μόνον, καὶ ἡ διψα τῶν
εἰδήσεων τὸν κατήντησεν, ὥστε ν' ἀναγινώσκῃ καὶ ἐννοῇ τὴν
Γερμανικὴν ἐφημερίδα. Τὸν παρένειρα εἰς τὴν τάξιν τῶν
μαθηματικῶν, τῶν ὁποίων ἀκολουθεῖ κατὰ τὸ παρὸν τὴν σει-
ρὰν, καὶ ἔγεινε μάλιστα ἐμπαιθὴς εἰς τὴν ἐπιστήμην ταύτην·
κοπιᾷ με ζέσει, καὶ ἐπιδίδει ἐντελῶς εἰς αὐτὴν, καθὼς
καὶ εἰς τὴν γεωγραφίαν.»

Χαίρομεν ὅτι τὰ ἀποτελέσματα τῶν φροντίδων τοῦ Κυ-
ρίου Δεζαρδίνου ὡς πρὸς τὸν ἰθαλὸν Χρῆστον μᾶς γίνο-
νται ἐνδόξιμον εἰς τὸ νὰ κάμωμεν τὴν παρατήρησιν πόσον
ἐπιτήδειον εἶναι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος νὰ δεχθῇ σχολεῖα ἐ-
φήδων. Τὸ ὁποῖον, μετὰ τοσαύτων ἄλλων περιστατικῶν,
ἀποδεικνύει ὅτι, χωρὶς ν' ἀναμένῃ τὴν γενεὰν τὴν οὕτω ἔτι
εἰς τὴν νηπιότητά, ἡ παρούσα γενεὰ τῆς Ἑλλάδος δύναται
εὐκόλως (μὲ καλοὺς παιδευτικούς τρόπους.) νὰ πλησιάσῃ
εἰς τὴν στάθμην τοῦ πολιτισμοῦ τῆς λοιπῆς Εὐρώπης.

Ὁ Κύριος Δεζαρδίνος ἔλαβε καιρὸν ἐκ τῶς διακοπῆς διὰ
νὰ ὑπάγῃ εἰς Βενετίαν καὶ Τεργέστην, ὅθεν ἔγραφε, διὰ
νὰ εὔρῃ διὰ τοὺς ἐκεῖ μαθητὰς διδάσκαλον ἐπίσης ἱκανὸν
εἰς τὴν παλαιὰν καὶ εἰς τὴν νέαν Ἑλληνικὴν. «Δὲν ἀρκεῖ,
λέγει, ἡ σπουδὴ τῆς παλαιᾶς Ἑλληνικῆς. Πρέπει νὰ προ-
νοῶμεν, ὥστε νὰ χορηγήσωμεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ῥήτορας.
Ἐὰν ὅλα τὰ παιδιὰ τοῦ δυστυχοῦς αὐτοῦ τόπου ὁμοιάζου-
ν μετὰ εἰς τὴν ἐπιστάσιάν μου ἐμπιστευμένα, θέλομεν
θεῖ ἀναλαμπούσας τὰς λαμπράς τῆς Ἑλλάδος ἡμέρας.

„Εἰδοποιηθεὶς προχθές, ἐξακολουθεῖ ὁ Κύριος Δεζαρδί-
νος, ὅτι ἤλθον εἰς τὸ καθαρτήριο Ἕλληνας ὑπάγοντες εἰς
τὸ παιδαγωγεῖόν μου, ἀνέβαλον τὴν ἀποστολὴν τοῦ γράμ-
ματός μου διὰ νὰ δώσω εἰς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα
εἰδήσεις περὶ τῶν νέων τούτων. Εὖρον τὸν νέον Γεωργίου
Βότσαρη καὶ τὸν νέον Σαχίην. — Εἷς ξιέραστος νεός,
ὅστις φαίνεται πολλὰ δόκιμος εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, συνο-
δεύει τὸν Βότσαρη. — Δὲν ἤσμοζεν ἄραγε εἰς τὸν σκοπὸν
μου; Τὸν παρεκίνησα νὰ ἔλθῃ κατευθεῖαν εἰς τὸ παιδαγω-
γεῖόν μου. Θέλω δὲ ἐπιμεληθῇ ἐπίσης καὶ περὶ τῆς ὡφ-

λίμου τέχνης, τὴν ὁποῖαν φαίνεται ὅτι θέλει νὰ μάθῃ
ἐκεῖνος ὁ Βάμδης ὁ συνοδεύων τὸν νέον Σαχίην.

„Ενὸς ἡ Ἑλλὰς θέλει ἀδυνατεῖ νὰ προσφέρῃ εἰς τὰ
τέκνα τῆς τὰ μέσα τοῦ νὰ προπαρασκευάζονται διὰ τὰ
λύκειά μας, αὐτὰ θέλουν εὐρίσκει εἰς τὸ κατάστημά μου
ὅλας τὰς προσφυγὰς, καὶ ἰδιαίτερώς ὅλην τὴν καλὴν ὑπε-
δοχὴν, τὴν ὁποῖαν δύναται νὰ ἐπιθυμῶσιν.»

Ἐφαίνεται ὅτι τὰ δείγματα τοῦ φιλελληνισμοῦ, τὰ
ὅποια προσέφερε μέχρι τοῦδε ὁ Κύριος Δεζαρδίνος, ἦτον
ἀδύνατον νὰ φθάσωσιν εἰς μεγαλύτερον βαθμόν. Ἀλλὰ
προσφέρει ἐν νέον, τὸ ὁποῖον ὑπερβαίνει τὰ ἄλλα. Προβά-
λει νὰ ἔλθῃ νὰ κατασταθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

“ Προστάξατέ με, λέγει, δέσποτα· θέλω ἔλθῃ μετὰ
τῆς μικρᾶς μου Ἑλληνικῆς ἀποικίας, ἥτις διὰ τῆς βοηθεί-
ας καλῶν τινῶν διδασκάλων καὶ τεχνιτῶν θέλει μὲ βάλλ-
ει εἰς κατάστασιν τοῦ νὰ εἶμαι ὠφέλιμος. Ὁ φιλόπατρις
Χοῦτλος δὲν παύει νὰ μὲ ἐμψυχόνῃ, καὶ τὸ ἰσχυρότερον
κέντρον δι' ἐμὲ εἶναι ἡ πεποιθήσις, τὴν ὁποῖαν ἔχω, ὅτι θέ-
λω ἴσχει μεγάλα ἀποτελέσματα μὲ μικρὰς κεφαλὰς, ὁποῖ-
αι αἱ τῶν Ἑλλήνων νέων μας.»

Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει ἀπιδεχθῇ τὰς προ-
τάσεις ταύτας μὲ τὴν εὖνοιαν, τῇ ὁποῖᾳ εἶναι ἄξια.

Ἐκ Ναυπλίου, 4 Δεκεμβρίου.

Σήμερον τὸ τάγμα τῶν πυροβολιστῶν ἐώρτασε τὴν Ἀ-
γίαν Βαρβάραν.

Εἷς λόγος τοῦ σώματος τοῦτου συνώδευτεν εἰς τὴν ἐκκλησί-
αν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τὸ σῶμα τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ τάγμα-
τος, τῶν ὁποίων προηγεῖτο ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν
Νηυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ μουσικὴ ἐπροπορεύετο. Τῇ δευτέρᾳ δὲ ὥραν μετὰ τὴν
μεσημέριαν ἐπροσφέρθη στρατιωτικὸν δεῖπνον ἐν τῷ κανονο-
σλασίῳ τῆς ξηρᾶς, καὶ μετὰ τὸν συμπολὸν ἦσαν στρατι-
ῶται καὶ τῶν ἄλλων σωμάτων.

Μετὰ μίαν καὶ ἑμίσειαν ὥραν ὁ Ὑπουργὸς τῆς Κυβερνή-
σεως, ὁ Στρατοπεδάρχης Τρεζέλ, ὁ Συνταγματάρχης καὶ
ἀρχηγὸς τοῦ σώματος Πωζιέ, ὁ Συνταγματάρχης Πίσας,
ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἐπιτελῶν καὶ ὁ Ταγματάρχης Μολιέρος, ὑπῆ-
γαν νὰ θεωρήσωσι τὴν ἐορτὴν τῆς τῆς, καὶ τοὺς ὑπεδέχθησαν
ἀναφωνοῦντες ἀλληλοδιαδόχως τὸ, Ζήτω ἡ Ἑλλάς! Ζήτω
ὁ Κυβερνήτης!

Πολλὰ γυναῖκες καὶ ἄνδρες διάσημοι ἦσαν εἰς τοὺς
ὑπεράνω τοῦ κανονοσλασίου προμαχῶνας. Θεωρῶντες τὴν
στρατιωτικὴν ἐκείνην σκηνὴν, εἰς τὴν ὁποῖαν διεδηλοῦτο
σαφέστατα ἡ τε ἀδελφικὴ ἀγάπη καὶ ἡ φαιδρότης τῶν συμ-
ποσιαζόντων.

Μ. ἡ πρόποσις προφερθεῖσα παρὰ τοῦ στρατηγοῦ Τρεζέλ,
εἰς εὐδαιμονίαν τοῦ Κράτους καὶ εἰς ὑγείαν τοῦ Κυβερνή-
του, ὑπεδέχθη μετὰ ζωηροτάτης ἀγαλλιότητος.

Ὁ Στρατοπεδάρχης ὠμίλητε πρὸς τοὺς στρατιώτας, καὶ
τοὺς ὠμιλόγητε τὴν ἄκραν τοῦ εὐχαρίστησιν διὰ τὴν καλὴν
τῶν διαγωγὴν. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως τοὺς ἐβε-
βαίωτεν ἐπίσης περὶ τῆς προνοίας, τὴν ὁποῖαν ἀκαταπαύ-
στως θέλει λαμβάνει ἡ Κυβέρνησις πρὸς βελτίωσιν τῆς
καταστάσεώς των.

(*) Σημ. Ὁ Χρῆστος εἶναι παλαιὸς ὑπρέτης συντροφεύων τὸν νέον
Βότσαρη.